

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

ČERVEN 2012

Cimrman se divil

V neděli 22. dubna 2012 se v českolipském divadle opět divil Cimrman, což je již tradiční název festivalu amatérských divadelních vystoupení oddílů Asociace TOM ČR. Tentokrát se do Jiráskova divadla sjelo hned osm skupin dětí ze široka daleka. Českolipské barvy hájily hned dva oddíly, pořádající TOM Chippewa a spřátelený TOM Dakoti. Prvně jmenovaný se nakonec stal celkovým vítězem s téměř bezchybnou hrou Stvoření světa, druhá partička se odvážně pustila do muzikálu Pomáda. Dále přijela Sluníčka z Litoměřic, STAN z Prahy, Veverci z Brandýsa nad Labem, Stopaři z Kovářské, Robinsoni z Poděbrad a Máci z Turnova. Zajímavější než výčet vystoupení je ale jistě fakt, že tyto party dětí a mladých lidí si všechna vystoupení vymýšlí samy, schází se měsíce předem, nacvičují, kde se dá, rekvizity vyrábí ze všeho, co dům dá, a to všechno jen

proto, aby zažily svých pět minut slávy na opravdových divadelních prknech. Naplněné Jiráskovo divadlo tak mělo možnost vidět hru Mach a Šebestová a jejich ukradené sluchátko, neopakovatelně realisticky podané Taneční, dramatickou podobu pohádky o Sněhurce, moderní ztvárnění Červené Facekully, krásně pojatou hru Ze života oddílu a nakonec lehce bláznivou

hru o těžce šíleném vědci a jeho myších U.R.Š.U.L.K.A.

Tomíci z České Lípy sice získali první cenu – nejchutnější dort z celých Čech, z kavárny Split, další v pořadí si domů odvezli ručně šité kašpárky z chráněné dílny Fokus, přesto se vítězem stal úplně každý, kdo v neděli přišel a dobře se bavil.

*Zdeněk Šmída,
TOM Chippewa, Česká Lípa*

ročník

14.

Ilustrační foto: Zdeněk Šmída, TOM Chippewa

str. 4	Železný tomík 2012, Jindřich Černý, Lukáš Košut
str. 6	Litanie drkotavých zubů, Jiří Magasanik
str. 7	Co se událo v ČRDM, Ondra Šejtka LAGORI CUP 2012, Rostka Kašovský Pohádkový les v Roztokách, Tomáš Novotný
str. 8	Křest Táborevých dobrodružství Jirka Chour
str. 9	Životní jubileum, Libuše Valentová Dohoda podepsána, Tomáš Novotný
str. 10	Veverci na vlnách Jizery, Monika Fialová, Nový asociční web, Ondra Šejtka
str. 11	Přípravná výprava do Banátu, Anežka Klabanová Nízká lana u Prázdňinovy, Matěj Chour, Bambiriáda 2012
str. 12	Bambiriáda 2012
str. 14	Irsko, Tomáš Novotný, Tomek Hurt, Josef Votava
str. 16	Po stopách osídlení v Roverkách, Jiří Adamovič-Žralok
str. 18	Woodcraft, Ablákela-J. Porsch
str. 19	Chaty na Slovensku, Soutěž 21 po čtvrté, Tomáš Novotný
str. 20	Knihy
str. 21	Zprávy z ústředí
str. 22	Ohlasy
str. 23	72 hodin, Ondra Šejtka Olympiáda TOM 2012

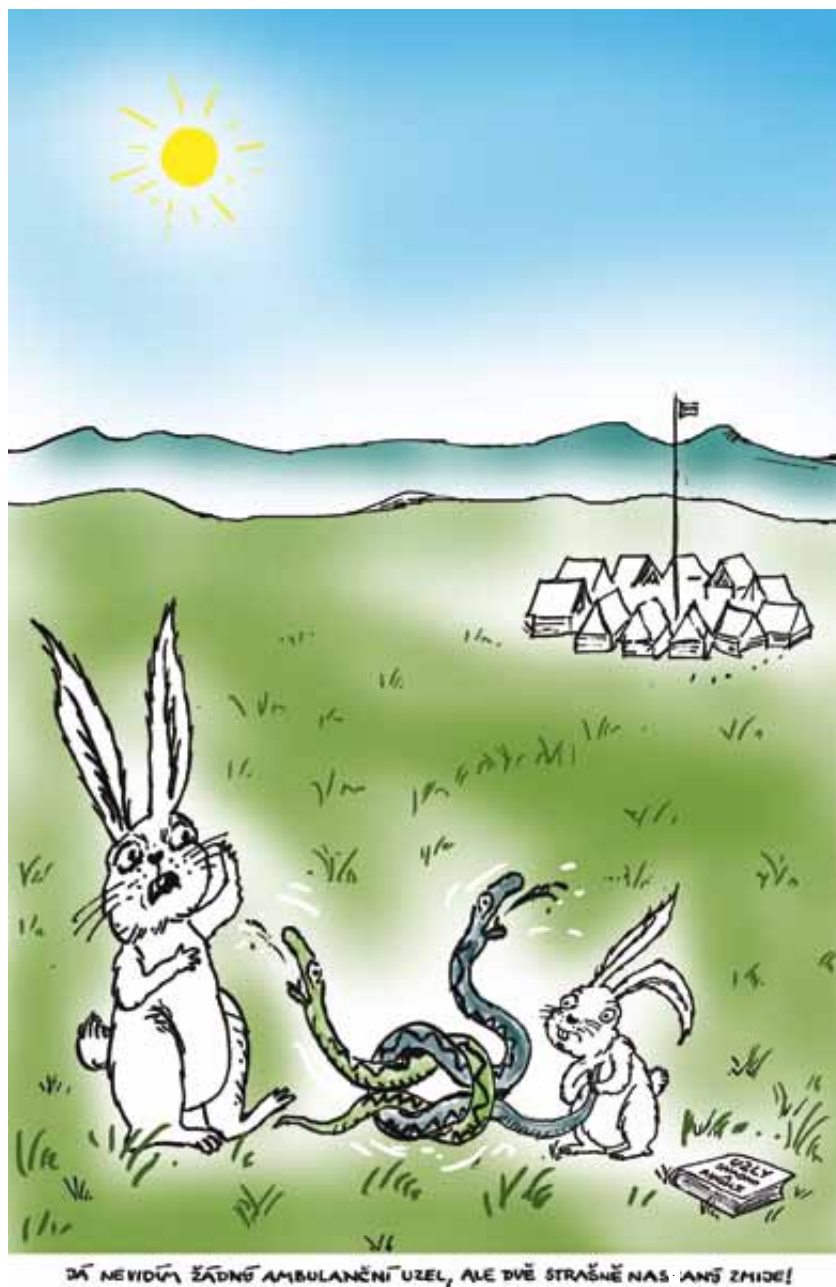

Foto: Jitka Eretová

Železný tomík v roce 2012

K čemu dospěl? Ptáte se jistě po přečtení nadpisu. Dospěl ke svému konci? Dospěl k nějakému nápadu? Nebo že by... Ano, je to tak. Železný tomík se stal plnoletým a letos oslavil své osmnácté narozeniny. A že to byly narozeniny vskutku vydařené, může potvrdit většina účastníků. Gratulovat k dospělosti přijel rekordní počet závodníků a od narození triatlonu i z největšího počtu oddílů. Závodníků bylo 130, s vedoucími, týmovými podpory, organizátory celkem 170 účastníků z 12 oddílů. Závodníci popřáli svými výkony. V plavbě na kánoji, jízdě na kole i běhu byli úžasní. Všichni zvládli nelehké vodní trasy pro kánoe na Labi a Ohři, které následovaly stezky a silnice podél Labe a v kopcovitém terénu Českého středohoří. A na závěr cestičky pro běh, sice po rovině, ale zdánlivě nekonečné. Trasy byly různé pro 7 kategorií podle věku. Nejvíce byly obsazené kategorie tomíčků, žáků a mužů, ale i ostatní kategorie byly naplněné.

K narozeninám popřál i Neptun nádherným počasím pro závod. V pátek bylo teplo a slunečno na přípravu, v noci sprchlo, aby byl v sobotu svěží vzduch a moc se neprašilo. Pro závod se také příjemně ochladilo. Lepší počasí jsme si přát nemohli.

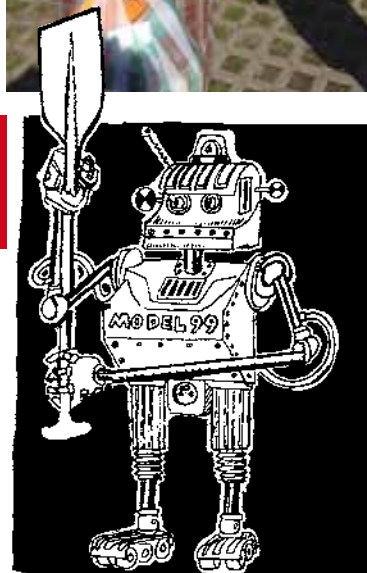
Gratulovat přišli i samotní sponzoři se svými dary. Krásné ceny, výtečné koblížky i pečivo od litoměřických pekařů, úžasné dorty od Aničky pro nejlepší oddíly, neopakovatelné vázičky a korbele na připitek od ústředí A-TOM, „opakovatelná“ finanční podpora od města Litoměřice.

Rádi bychom vám přiblížili průběh celého závodu, ale domníváme se, že není lepší hodnocení, než od samotných závodníků:

„...Organizace triatlonu zkrátka neměla chybu a společně s parádně objednaným počasím byla atmosféra závodu prostě báječná. Můžu říct, že jsme si to parádně užili a na tratích jsme skoro vypustili duši...“ (Viktor „Blesk“ Jančík, TOM Kadet, Červený Kostelec)

„...Chceme jen poděkovat za perfektně připravenou soutěž. Tratě i organizace se nám líbily. My jsme si to užili naplno a doufám, že příští rok přijedeme ve větším počtu...“ (Hynek Chlumecký, TOM Jeleni Sedlčany)

Nejlepším oddílem se v letošním roce stala Vlaštovka Hořovice, následovaná Kadety z Červeného Kostelce a KolaWaštepí z Ústí nad Labem.

dospěl

A jaká je vlastně historie oslavence?

Nápad uspořádat Železného tomíka se zrodil v hlavě Tomáše Novotného (tak jako mnohé jiné dobré nápady). Spojit zájmové aktivity tomíků – jízdu na kánoji, jízdu na kole a běh (či pěší turistiku – většinou, když se sleze z kola, už na běh není dostatek sil). První ročník se uskutečnil v roce 1995 na Sázavě v okolí Týnce n. S. pod taktovkou Táborníků z Jílové u Prahy. Akce byla úspěšná a pokračování měla jisté. Druhý ročník proběhl také v Týnci n. S. a jeho malebném okolí. Díky některým drobným potížím (vzdálenost pro dopravu lodí, příprava a zajištění tratí apod.) jsme jako oddíl, který tehdy postavil téměř celou polovinu hlídek, byli požádáni o organizaci dalšího ročníku. A tak se triatlon přesunul na sever Čech. Pro nás to byla velká výzva, a věřte, nebylo jednoduché najít v okolí Litoměřic lokalitu, která by poskytla zázemí pro všechny trasy a krásou mohla konkurovat Posázaví.

Nakonec jsme se tedy rozhodli pro krásné meandry na dolním toku Ohře v okolí Brozan (okres Litoměřice). Zde závod zakotvil na dva roky a postupně přibývaly nové soutěžící oddíly. Pro nás začalo být organizačně náročné převážet lodě, jezdit značit trasy, a tak jsme se rozhodli vyhledat nové trasy jednotlivých disciplín přímo v Litoměřicích. Podařilo se. A tak se Železný tomík nadobro přesunul do města Zahrady Čech. Lodě pluly po líném proudu

Labe, na kolech bylo nutné vyšlapat kopečky Českého středohoří a podél Labe doběhnout do Litoměřic. Trasy byly hezké, a přestože náročné, závodníků stále přibývalo. Bylo však nutné převážet lodě a kola, neboť jejich start, či cíl byl mimo hlavní depo. Možná by nikoho ani nenapadlo trasy měnit, kdyby nás v srpnu 2002 nesmetla povodeň. A jelikož jsme byli v roce 2003 v provizorních podmínkách, přišla nová práce pro mozek a mapu.

Zajistit soutěž tak, aby byla organizačně dostupná a přitom navázala na předchozí úspěšné ročníky. Vyznačeny byly nové trasy. Po Labi se začalo plout i proti proudu, u cyklistických tras ubylo převýšení, ale nikoli náročnost a běh zůstal nadále nepříjemnou tečkou závodu. Závodníci to neodradilo. Byl jsem příjemně potěšen, že naopak jich zase přibývalo. Tehdy jsem do Tomíka napsal: „*Jak zlí jazykové tvrdí, trasy by měly vydržet do dalších povodní.*“ No, přestože jsme ždímalí trenérky už v roce 2006, trasy zůstaly stejné. Později podél Labe byly vybudovány nové cyklostezky a s tím přišly nové nápady na úpravu tras, na lodích se začalo plout i po Ohři. A tak to bude i nadále. Trasy vydrží jen několik let a pak závodníkům ukážeme nové krásy okolo Litoměřic. Proto, milí tomíci, tomíčky a minitomíčky, pokud stále váháte s účastí na akci, dbejte, abyste něco neprošvihli. Jediné, co se nemění, je termín konání – vždy druhá květnová sobota.

Železný tomík tedy nedospěl ke svému konci, ale vyrostl a bude dále pokračovat. Zvládl první krůčky, naučil se nové věci, překonal období puberty a zesílil. Teď už by měl nejen sbírat zkušenosti, ale předávat je dál. Jsme rádi, že pro vás tuto „ústřední“ akci můžeme připravovat, těšíme se na setkání s vámi v dalších letech, ale i na vaše nápady a doporučení.

*Jindřich „Dýda“ Černý
TOM Delfín, Litoměřice*

Veni, vidi, vici. Teda, aspoň polovičně.

Letos jsme se opět rozhodli vydat do Litoměřic na Železného tomíka. Reprezentovat náš oddíl se rozhodli Luky s Matesem, kteří obsadili 1. místo a Míra s Pepínem, kteří skončili jako pátí.

V pátek jsme všichni jeli jsme do Ostravy ke Čmoudíkům, kde nás už čekal Rosťa a nabalené auto připravené k odjezdu. Takže jsme jen hodili věci a kola na přívěs a fičeli jsme. Na pátek hlásili slejvák, takže jsme celou cestu vyhlíželi nějaký ten mráček, ale nic nebylo, jen pařák, 28 °C.

Čím víc jsme se blížili Litoměřicím, tím víc se začalo stmívat a obzorem pluly bouřkové mraky, které vypadaly, že zastaví přímo nad Litoměřicemi. Byli jsme přibližně 10km před cílem, začalo se parádně blýskat a my se jen modlili, aby nezačalo pršet. Věci venku nepříkryté a stavět stan v dešti, nic moc.

Kupodivu u nás byli asi všichni svatí, protože nezačalo pršet. Takže jsme přifrčeli, postavili stany a šli spát. V sobotu ráno jsme brzo vstali, zašli se pořádně rozcvičit, pak jsme do sebe rvali tolik kalorií, co to šlo, v podobě banánu, hroznového cukru a podobně.

Start začal v 10 hodin. Lodě pomalu mizely a já s Matesem jsme se strchovali, že chytím plastáka. Jako správní závodníci jsme to nenechali náhodě, vzali jsme pádla, nahodili jsme je do Sharka, postavili jsme se k němu a dělali, že je náš, což se asi pár lidem nelíbilo. Čekalo nás šestikilometrové pádlování. V tomto momentě závodu se to nedalo snad ani nazvat závodem, protože šlo kecat, jen sem tam nějaké *zaber, už je doháníme!*

Po náročném záběru pro naše paže nás čekalo devatenáct kilometrů na kole, kde jsme si to hlavně já s Matesem jeli užít. Vystartovali jsme a za chvíli nás čekala kontrola. Dlouhý kopec jménem Vyhnívák, který se tak nejmenuje pro nic za nic, nám ale moc vrásek nenadělal.

Letos nás organizátoři mile překvapili tím, že do trasy zahrnuli dva krásné sjezdy lesem, které jakoby nás nakoply a rozproudily krev a adrenalin byl na nejvyšším bodě. Jen pro srovnání: v naší kategorii jsme druhým nejlepším na kole dali kolem 10 minut a nejlepším mužům 5 minut, takže docela dobrý výkon.

Po kole jsme šli všem ukázat, jak si na tom stojíme s během. Cesta přibližně 7 km (a slušným tempem) se táhla jak šnek, ale oba dva jsme do toho dali všechno. Do cíle jsme doběhli úplně mrtví a čekali jsme jen na vyhlášení, které jsme s napětím sledovali. Až když řekli, že jsme první, tak se dostavil ten bezvadný pocit, že jsme nezklamali.

Potom už jen každý relaxoval a příští den v neděli se vyjždělo. Po cestě jsme se stavili na Řípu, a pak už jen ta cesta domů. Všichni celí a zdraví.

Bylo fakt parádně, na tři dny vypadnout z města byl bezva nápad, celý závod byl parádně zorganizovaný a namísto je tedy poklona pořadatelům. Příští rok chceme jet všichni zas!

*Luky-Lukáš Košut
TOM Maracaibo, Třinec*

Litanie drkotavých zubů aneb Království za neopren!

Motto: Bylo nebylo, slunce které svítalo...

Velikonoční týden skoro za dveřmi a země Koruny české uchvátilo do svých spárů léto. Kdo by mi chtěl vyčítat neznalost ročních období, tak mne asi neviděl, kterak na zábradlí Vrkočské vyhlídky suchším zpoceným tričkem a obnažený do půli těla budím v chráněné krajinné oblasti pohoršení. Také asi neviděl údaj na našem domácím teploměru, který vystaven odpolednímu slunci neomylně hlásil přes 40 stupňů. Kdo má potom odvalu hlásat na konci března něco o jaru?! Srdce vodáka radostí poskakuje neb v horách sníh taje a dravé říčky se plní. Před květnou nedělí však zaduje mocný severák, letní idylku odvané rázem do subtropů. Někteří účastníci tradičního splutí Doubravy bázlívě špitají něco o nejstudenějším ročníku a pohlédnout mrazivé pravdě do očí se odváží jen meteorologové. Čekají nás ledové Velikonoce na vodě.

Páteční dopoledne na jizerském Paraplíčku

Už jen představa, že kromě vyhrátého autobusu existuje ještě jiný svět, o poznání méně přívětivý, je děsivá. Vodácké oblečení a boty jsou suché, ale vědomí, že to takhle nezůstane dlouho, šimrá v žaludku. Vedle nás laškovně šumí roztomilá peřej a my postáváme na břehu a tváříme se, že to volání neslyšíme a že lodě na vleku vlastně nejsou. Teprve když nás hanba fackuje, naskočíme do kajaků a sedmi kanoí.

Sobotní dopoledne na Malé Skále

Noční můra každého vodáka. Teplota tancuje kolem nuly a nedaleko od nás se shlukují davy diváků. Věci v tělocvičně ještě pořádně neuschly a vytyčí či podivné poskakování, když si nazouváme mokré boty, přilákalo i několik hostů z nedalekého

Boučкова statku. Maminka s kočárkem zakrývá své ratolesti oči, klepání na čelo je asi místní regionální pozdrav, doprovází nás soucitné pohledy člověka, který ví, že jen co zmizíme promrzlí z dohledu, vrátí se do hospůdky a dá si na naši počest ještě jeden čaj. První peřejky proplouváme s pádlem vysoko nad hlavou, aby nám nečákal na ruce. Bude to dlouhý den.

Nedělní dopoledne na Malé Skále

To, co mám na zimě nejradši je ten zvuk, kdy vám sníh chroupe pod nohama. Obvykle po něm toužím někdy zkraje prosince, naopak v dubnu už bych si mohl ten libý zvuk odepřít. Tohle se mi honí hlavou, když kráčíme přes most a kolem zní sněhová symfonie. Poslední střípky pocitu zbabělosti, že jsme to dnes vzdali, z nás vyžene sněhová chumelenice, za kterou by se nemuseli stydět ani na hřebenech Krko-

noš. Mysl se nám pročištuje a z Pantheonu kráčíme nevinně bílí. Na hřebtech lodí usedá bělostný sníh.

Pondělní dopoledne pod Jesenným

Na Jizerce padl znovu teplotní rekord. Prý dvacet pod nulou. Ale slunko se nám vrátilo. Pobaveně vytahujeme z kajaků kusy ledu a pozorujeme, jak na asfaltovém chodníku pomalu tají. Omladina nafukuje rafty. Krotká Kamenice slibuje povyražení i pro začínající vodáky. Voda je ale pekelně ledová a zaseknutý raft na peřeji Žába dává celé posádce nahlédnout do pocitů plavajících pasažérů Titaniku. Voda si dál pobaveně švitoří a vůbec ji nezajímá, jak je studená. Naštěstí slunce rychle vrací tělu správnou barvu a my můžeme plout ko- nečně dál v krásném jarním dni.

*Jiří Magasanik,
3. VOM, Ústí nad Labem*

Česká rada dětí a mládeže

...co že se událo poslední tři měsíce?

To je správná otázka! Událo se toho totiž jako vždy mnoho. Během dubna proběhlo již 36. Valné shromáždění ČRDM a společně s ním proběhl také v pořadí již 7. Kongres ČRDM. Do organizace byla přijata další krajská rada, a to liberecká. Opustilo nás naopak „Sdružení mladých ochránců přírody“, které se za poněkud zvláštních okolností rozdělilo na „Mladé ochránce přírody“ a „Český svaz ochránců přírody“. Obě organizace také žádaly o přijetí do ČRDM, ale jejich nejasná situace delegáty nepřesvědčila. Na kongresu byla schválena nová Strategie ČRDM, dokument, podle něhož si vedení bude určovat priority až do roku 2020.

Na konci dubna, v den 100. výročí skautingu v ČR, jsme se podívali do několika televizních pořadů, kde jsme hájili význam volnočasových aktivit a oddílové činnosti, ale také gratulovali skautům k jejich dlouhé historii. Samozřejmě zde zaznívalo jméno naší asociace téměř ve všech tvarech.

Květen byl ve znamení největší akce, kterou ČRDM během roku pořádá, Bambiriády. Letos proběhl již 14. ročník a jeho motto bylo „Nadšení a zkušenost“ a symbolem dřevěné kachny, které ukazovaly jak nadšení mladších, tak zkušenost starších. Děk patří všem tomíkům, kteří se podíleli na přípravách. Bambiriádními areály letos prošlo, i díky krásnému počasí, na 200 000 návštěvníků, čímž jsme vysoce převýšili loňskou návštěvnost.

Na konci května také proběhla závěrečná konference projektu Kecejme do toho 2, který dává příležitost mladým, aby sdělili své názory na veřejná témata. Konferenci se ukončil již druhý rok fungování úspěšného projektu a projektový tým pilně pracoval na přípravě Kecejme do toho 3.

Po celou dobu jsme také pracovali na projektu 72 hodin – Ruku na to!, který proběhne po celé republice v polovině října tohoto roku. Během Bambiriády byla na webových stránkách www.72hodin.cz spuštěna registrace projektů. Nyní si tedy můžete přihlásit svůj nápad, který následně v říjnu uskutečníte.

Během celého jara nás zaměstnávaly občasné dotazy na záležitosti, týkající se nového zákona o zdravotnictví a souhlasu rodičů s lékařskými výkony během letních táborů. Zpracovali jsme odborné vyjádření a to vyvěsili v článku na serveru Adam.cz. ČRDM nadále vládli Aleš Sedláček a na sekretariátu se nově zabydlela indiánka Eva Beránková, které svou židli přenechala Petra Chourová.

Jaro bylo na Senovážném náměstí v Praze poměrně akční – to především díky Bambiriádě. Nyní nás čekají měsíce klidnější, neboť se všichni rozjedou do lesů, luk a hájů na svá nejmilovanější místa. Tomíci, ať se i vám tábory vydaří!

Ondra Šejtka

Pohádkový les v Roztokách

Malebný roztocký pohádkový les v sobotu 2. června byl slušně navštíven: putování za princeznou se zúčastnily víc než dvě stovky dětí a skoro stejný počet rodičů či prarodičů.

Na tříkilometrové trase užili plno taškařic a díky roztockým sponzorům a podpoře města i sdružení Přemyslovské střední Čechy si odnesli plno dobrůtek, diplomků, samosebou i dobrých zážitků.

(ton)

V tradiční prvomájový termín se uskutečnil v Ostravě-Výškovicích další ročník Lagori Cupu. Za tropických třicetistupňových teplot soutěžilo na 135 účastníků ve 24 týmech v pěti kategoriích na sedmi hřištích o putovní Štít Lagori Cupu. Své loňské celkové prvenství obhájil zaslouženě TOM KADAO z Opavy před druhým TOM KaM Frýdek Místek a třetím (pořádajícím) TOM Čmoudík Ostrava. V příloze si můžete přečíst podrobné výsledky, které sepsal hlavní rozhodčí Pirát za spoluprádající Krajskou radu A-TOM Moravskoslezského kraje. Těšíme se opět za rok!

Rosťa Kašovský,
TOM Čmoudík, Ostrava

Táborové hry – dlouholetá vášně Jirky Paláta a Ivo Skočka. Za ta léta, kdy vedli turistický oddíl Zlaté Šípy, jich spolu napsali pěknou řádku. S postupem času však bylo zřejmé, že tak povedené kusy si nemohou nechat jen pro sebe. O Holubinky se již rozdělili – útlý sešitek s touto hrou vyšel v edici Hořec. To byl ale jen skromný začátek. Letos světlo světa spatřila celá kniha. Rozměrná, tlustá, navíc s doprovodným, velmi návodným DVD. Stála autory mnoho sil i času a jak oba shodně uvedli, jen díky mimořádnému pochopení svých drahých poloviček nezvýšili bez-tak tak vysoké číslo rozvodové statistiky. Konec dobrý – všechno dobré! Vydání knihy bylo nutno důstojně oslavit. A jak je u Zlatošipáků obvyklé, jediné ve velkém. Obrovitá kniha her ilustruje jeden ze základních motivů jejich tvůrčího pojetí her – ústředním bodem musí být vždycky „velký bazmek“. Nezbyvá než popřát oběma autorům další a další stejně vydařené grandiózní počiny, a také patřičně nadšené ohlasy na táborové hry, které si vy, oddíloví vedoucí, můžete podle právě vydaných receptur ukuchtit.

*Jirka Chour,
TOM Veverk,
Brandýs nad Labem*

Křest

Táborových dobrodružství!

Životní jubileum

Velmi ráda píši toto blahopřání, které patří mému dlouholetému a blízkému spolupracovníkovi, členu týmu vedení nejen českých, ale i československých tomíků. Pozvání na společné setkání ve Valašském Meziříčí u příležitosti křtu knihy Táborová dobrodružství jej velmi potěšilo.

Náš milý **František Bednář** ze Vsetína si připomene 14. července, společně s rodinou a kamarády, krásně prožitých 80 let života, spjatého zejména s turistikou mládeže: turistickými závody, srazy, zimními náročnými akcemi TOM, školením vedoucích a cvičitelů mládeže a také vedením vlastního oddílu.

Radu let vykonával funkci předsedy odboru KČT Zbrojovka Vsetín.

Přeji mu do dalších let stálý elán, dobré zdraví a obětavé zázemí rodiny také jménem vedoucích a přátel, kteří se s ním na turistických akcích a jednáních setkávali.

Libuše Valentová

Foto: Kaski

V pátek 27. dubna 2012 v Bratislavě podepsali předseda Klubu slovenských turistů Petr Perhala a předseda Asociace TOM Tomáš Novotný dohodu o spolupráci mezi Klubem slovenských turistů a Asociací TOM ČR.

Dohodě předcházely osobní i korespondenční kontakty a „ladění“ podmínek výhodných pro obě strany. Česká strana akcentovala pokračování turistických závodů na mezinárodní úrovni, slovenští přátelé spatřovali těžiště kontaktů mimo jiné ve vzájemném setkávání, ať už při slovensko-české olympiádě, na mezinárodních srazech a také při osobních setkáních představitelů obou spolků.

Zajímavou novinkou je vzájemné poskytování slev na chatách. Naši tomíci mohou získat 50% slevu na ubytování ve dvou atraktivních turistických chatách, a to na Chate pri Zelenom plese vo Vysokých Tatrách a Chate MR Štefánika v Nízkých Tatrách. Asociace TOM vyváží atraktivní polohu slovenských chat a výši slevy tím, že poskytne ve všech svých objektech stejné ceny stejně jako mají tomíci.

Pro získání slevy se musí členové Asociace TOM prokázat orazítkovaným seznamem (pod seznamem musí být otisknuto standardní, originální hranaté razítko oddílu).

Pro rok 2012 platí ještě přechodné ustanovení, že oddíl který vyrazí na Slovensko a bude chtít využít slevu, ohlásí tento zájem roztockému ústředí na mail ton@a-tom.cz. Oboustranné slevy začaly platit podpisem smlouvy.

Věřím, že podepsaná smlouva znamená příjemný pokrok v oboustranných vztazích. Prvním konkrétním společným počínem je slovensko-česká olympiáda TOM, jejíž pořadatelství se ujal opavský TOM Kadao.

Tomáš Novotný

Nový asociační web!

Veverci na vlnách Jizery

V sobotu 12. května se náš oddíl chystal vyjet na vodu. Počasí nám však vyloženě nepřálo, trakaře padaly, a tak jsme byli nuceni přechkat celé dopoledne v bytě u vedoucích. Po dlouhém přemýšlení, co si pustit za film, jsme nakonec odhlasovali Harryho Pottera 7 díl 2. Blížil se konec filmu, když nám vedoucí přišel oznámit, že vyjždíme. Mrzelo nás, že jsme ho neviděli celý, ale se zážitky z vody se film nakonec vůbec nedal srovnat.

Po krátké jízdě v autě jsme konečně s radostí naskočili do lodí. (Tedy až po úmorném a vyčerpávajícím nafukování.) Počasí se výrazně zlepšilo, ale i přesto jsme zvolili raději kratší trasu. Jeli jsme na jednom rafu, třech barakách a jednom kajaku. Cestu jsme si skvěle užívali, dokud nás jeden vedoucí na kajaku nezačal „obdarovávat“. Začal totiž jezdit ke břehu a nosit nám poklady jako např. starou židli, míč apod. Dobrák... Celou cestu jsme se také neustále něčím krmili. Člověk by ani neřekl, jak mu při sjíždění řeky vyhládne! Těsně před koncem se dva z nás cvakli, ale bez toho by prostě voda nešla. Přespávali jsme u vodáků ve stanech a do půlnoci seděli u ohně.

Ráno nás vzbudil vedoucí obcházející stany s kytarou. Dokonce byly k snídani čerstvé koblihy! Potom jsme začali skládat stany, a když už bylo všechno sbaleno, zahráli jsme si házenou holky proti klukům (s uloveným, darovaným míčem).

Víkend jsem si moc užila a doufám, že si sjíždění nějaké jiné řeky zopakujeme!

Monika Fialová,
TOM Veverk,
Brandýs nad Labem

Ve chvíli, kdy držíte v ruce nové vydání Tomíka, již s nejvyšší pravděpodobností funguje nový asociační web. Webové stránky naleznete stále na adrese www.a-tom.cz, tentokrát ovšem již v novém kabátě. Několik měsíců příprav a programování stálo za to a tomíkům se nyní představuje web, který je rozdělen do několika základních sekcí – pro veřejnost, chalupy, pro členy a ltš. Každá z těchto sekcí je barevně odlišená, aby se zde návštěvníci lépe orientovali. Sekce pro veřejnost nabízí články a základní rozcestník pro všechny, které zajímá, co je asociace za organizaci, co tomíci běžně dělají, jak se mají na výpravách a táborech apod. Sekce zaměřená na naše chalupy je připravená pro všechny, kdo vyrážejí na výpravu a hledají ubytování. Vytvořili jsme přehlednější katalog chalup včetně mapy. Bude se v něm lépe vyhledávat. Sekce pro členy patří pak všem tomíkům, naleznete zde informace důležité pro chod oddílu, jako např. pojištění, ekonomické informace, termíny pro zaslání formulářů, přihlášení do elektronické evidence apod. Sekce ltš se pak věnuje letním táborovým školám a veškerým záležitostem kolem nich. Celé webové stránky jsou napojeny na sociální sítě a proto ty z vás, kteří holdují Facebooku, prosíme, aby se stali fanoušky naší stránky. Publikované články jsou nyní mnohem více zaměřené na obrazové přílohy, a proto jsou nezbytné kvalitní fotografie. Bude me tedy velmi rádi, pokud ke svým sepsaným oddílovým zážitkům, které na web vkládáte, přiložíte také pár kvalitních fotografií. Pevně věříme, že se vám nový web bude líbit a naleznete zde vše potřebné!

Prosíme také samosebou o toleranci – doladování nového webu předpokládáme zhruba do Vánoc letošního roku.

Ondra Šejtka

Nízká lana

u Prázdňinovy

Rádi se učíte něco nového? Objevujete, pátráte, zkoušíte dovést sebe i svůj oddíl zas o ten pomyslný krůček dál? Věřím, že ano, vždyť právě mnozí tomíci nosí boty, jejíž podrážka vtiskla první stopu do míst, kam se jiní neodvážili ani vydat. A právě proto bych pro vás měl tip.

Prázdňinová škola Lipnice je pojmem v oblasti prožitkových kurzů, akcí na rozvoj schopností, dovedností, ale hlavně osobnosti jako takové. Nabízí možnost pomoci posunout hranice a podívat se na mnohé věci zase z trochu jiné perspektivy. Je to v podstatě stejný princip, jako funguje a běží na našich asociačních LTŠkách a pro ty, jež už mají tyto základní kameny instruktorů TOM za sebou, je to tedy jedna z dalších možných cest.

Cena sice většinou nebude, pravda, zcela tak bratrská, jako bývá na našich vlastních kurzech, ale dle zkušeností mnohých, právě zde můžete mít jistotu, že se instruktoři postarají abyste své investice ani trochu nelitovali.

Pokud byste tedy ve svém nabitém kalendáři našli alespoň malé místočko, mohla by právě tahle parta lidí a jejich práce být pro vás i pro děti a výrostky z vašeho oddílu novým impulsem a inspirací, stejně, jako letos v květnu byla právě mně.

Mrkněte, zvažte a mějte se pěkně.

www.psl.cz

Matěj Chour
TOM Veverk
Brandýs nad Labem

Přípravná výprava do Banátu

Skupinka vyslanců Asociace TOM a Ligy lesní moudrosti se počátkem května 2012 vydala do rumunského Banátu připravit půdu pro letošní 5. ročník letního tábora pro děti z okolních banátských vesnic.

Navštívili jsme dohromady 5 vesnic (Rovensko, Gernik, Bígr, Eibental a Svatou Helenu). Promítli jsme fotografie a film z loňského tábora a rozdali přihlášky na tábor letošní. Ten proběhne v prvních deseti dnech srpna na tradičním tábořišti u vodních mlýnků pod vesnicí Gernik.

Každým rokem je velkou neznámou, kolik dětí se tábora bude chtít zúčastnit a jestli je rodiče pustí. Po této výpravě už víme, že s námi pojedou kluci a holky z Bígru. Návštěva této vesnice byla velmi příjemná nejen díky velkému zájmu dětí, ale také díky vstřícnosti a pohotovosti rodičů. V dalších vesnicích zájem o tábor také je, zvláště u dětí, které už na některém z minulých ročníků byly.

Děkujeme za pomoc paní Vochocové z Bígru, paní Josefíně z Eibentalu, panu řediteli Rohovi ze Svaté Heleny, Boudovým z Gerniku a manželům Pražákovým z Rovenska, kteří nám pomohli s propagací tábora.

Teď připravujeme hry, čekáme, kolik dětí dorazí v srpnu do Gerníku a těšíme se na dny strávené v nádherné krajině v Banátu.

Anežka Klabanová,
TOM Robinsoni, Poděbrady
Foto: Filip Chmel

Bambiriáda 2012

Letošní ročník Bambiriády konané na Kamencovém jezeře provázelo po celou dobu slunečné počasí.

Stavba tábora jirkovských tomíků proběhla v poklidu, beze spěchu a hlavně nás netlačily blížící se mraky plné vody. Letos jsme měli velmi slušnou účast, pořadatelů bylo 32.

Páteční ráno bylo v táboře tomíků živo už od časných ranních hodin. Členové, kteří na Bambiriádě byli poprvé, nemohli dospát. V klidu jsme posnídali a dostavěli naši prezentaci. Prezentací oddílu provázeli hlavně starší členové, zběhlí bambiriádní dění minulých let – „zkušenější“ a ti menší tu zastávali „nadšení“, dle hesla letošní Bambiriády.

Na Kamencovém jezeře v Chomutově na čtyři dny nevyrostlo jen tábořiště tomíků, ale byly zde k vidění i tábory našich kamarádů junáků a pionýrů. Dětem všechny slunečné dny zpříjemňovali také hasiči, Policie ČR a jejich kolegové z Německa, Armáda ČR a spousta dalších. Avšak největší podíl na celkovém dětském nadšení měly pirátské atrakce v podobě nafukovacích skákacích korábů. A velkým sobotním lákadlem byl i oblíbený maskot chomutovských hokejistů „Picaroon“.

Dle hlavního pořadatele se sobotní Bambiriády zúčastnilo z řad veřejnosti více než 12 200 lidí, s pátečním klidnějším dnem se naše propočty obou bambiriádních dnů pohybují kolem 15 000 lidí.

Na konec bych rád poděkoval všem členům, kteří se aktivně podíleli na běhu a organizaci Bambiriády a svým vystupováním plnily bambiriádní heslo: „Nadšení i zkušenost“.

vedoucí oddílu TOM Stopaři,
Jiří Černer – Červenáček,

Bambiriáda 2012

Liberec

Také letos jsme tomíky prezentovali na liberecké Bambiriádě. Návštěvníci byli informováni o činnosti našeho turistického oddílu Myšáci a o existenci Asociace TOM. Během sobotního dopoledne se u stolečku vystřídalo přes 80 dětí, a několik desítek rodičů a prarodičů. Děti různých věkových kategorií s radostí vybarvovaly vodovými barvami vybrané obrázky sádrových odlitků a spolu s nimi si mohly odnést omalovánky, pexesa, časopisy a další propagační materiály. Našli se i rodiče, kteří se zájmem poslouchali informace o turistickém oddílu a odcházeli s kontakty a příslibem, že se v září ozvou. Tak uvidíme.

*Majka – Marie Holá,
TOM Myšáci, Liberec*

Třinec

Jestli mne paměť neklame, tak od roku 2005, kdy v Třinci pořádáme Bambiriádu, jsme měli tak krásný víkend jen jednou. Konečně jsme nemuseli chytat stánky až na stromech v okolí, nebylo třeba ani skrývat vše před bouří a ani jsme nestrávil Bambiriádu zalezlí v úkrytu. Prostě bylo krásně.

To se odrazilo i v pestrosti aktivit, takže jsme od střelení luku, po výrobu šperků, nabízeli bohatou přehlídku činností celkem 11 třineckých organizací. Na soutěže škol přišlo 176 dětí v pátek dopoledne a pak po zbytek dvou dnů přišlo 1460 dětí.

V závěru nám naše místostarostka, PhDr. Milada Hejmejová, jako poděkování přinesla poukázku na 300,- Kč do pizzerie, která stojí hned vedle. Pizza byla super odpolední svačinou.

Prostě povedená akce.

*Martin-Maco Strnad,
TOM Maracaibo, Třinec*

Český Těšín

Dne 25. 5. a 26. 5. 2012 se uskutečnila poprvé Bambiriáda v Českém Těšíně. Zúčastnilo se jí 10 neziskových organizací a Armáda ČR.

Pro děti a mládež byla nachystána stanoviště se zábavnými úkoly a soutěжами. Tyto soutěže vždy reprezentovaly danou organizaci. Například Florbalový klub nachystal pro děti střelbu na rychlost a slalom s florbalovým míčkem.

Účastníky také zaujalo stanoviště Centra pro seniory, kde měli za úkol hádat, co ze starých věcí na co sloužilo. Ochutnávka čajů, lanová dráha, ringo hřiště, rébusy, hádanky a mnoho dalšího, to vše zde na návštěvníky čekalo. Doprovodný program na podiu doplněný soutěžení se velmi líbil a zpestřil již tak nabitý program. V pátek se zúčastnilo Bambiriády 682 lidí a v sobotu 743 lidí. Děkujeme příslušníkům Armády ČR, přijeli do Českého Těšína s vojenskou technikou a laserovou střelnici.

*Eva Hořčicová – Evik
TOM Svišti, Český Těšín*

Ostrava

Jak už se u nás stalo zvykem, i letos se naše tomické oddíly zúčastnily ostravské Bambiriády. Mezi všemi organizacemi se o naši prezentaci postaraly oddíly Sylvatik s vysokými lanovými překážkami, oddíl Bludný kruh se zábavným překážkovým během Kačen a oddíl Hogan se svým lovením kačenek z rybníčku. V letošním roce se v realizačním štábu Ostravské Bambiriády ukázalo i jméno nadšeného tomíka Permona z oddílu Sírius, který se na jedničku popral s úkolem, zkoordinovat všechny organizace, které zde letos působily.

V Ostravě prošlo třemi dny Bambiriády nespočet dětí a, soudě podle jejich usměvavých tváří, se jim velmi líbila. Tak hurá do dalších úspěšných let!

*Jakub Glas – Kubayz,
Moravskoslezská krajská rada A-TOM*

Plzeň

Areál u plzeňské borské přehrady se opět zaplnil stánky a návštěvníky. Po loňské premiéře se osvědčil. Naše oddíly Saturn a Hyperion se prezentují tradičním mini turistickým závodem. Pro nedostatek obsluhujícího personálu se spokojíme pouze s obrázky, turistickými značkami a dřevinami. Je o nás zájem, ačkoliv areál je nekonečný a stánků hodně. Žádnou iluzi o výsledcích jsme díky zkušenostem z let minulých neměli, byla to opravdu bída, nicméně se našli i tací, kteří měli „pouze“ 3 chyby! Naši prezentaci jsme doplňovali výrobou medailí s logem asociace a kontakty na oddíl. Pro malé návštěvníky jsme měli připravené soutěže. Sluníčkem jsme zahajovali, sluníčko nám přálo celé 3 dny a sluníčkem jsme i končili. Doufejme, že další ročníky plzeňské Bambiriády budou stejně úspěšné.

*Iva-Mathlouthi Svobodová,
oddíl Hyperion, Plzeň*

Praha

Na poslední informační schůzce před letošním ročníkem mi ředitelka Bambiriády Blanka Lišková oznámila, že jsem byl vybrán, abych společně s předsedou ČRD M Alešem Sedláčkem a Markétou Votavovou z Duhy prezentoval Bambiriádu v Rádiu Domino.

Musel jsem si zopakovat základní poznatky: Bambiriáda se pořádá od roku 1999, letos je v 18 městech a v Praze je už potřetí na Vítězném náměstí v Dejvicích. Vysílání bylo v pátek večer, to už jsme měli polovinu Bambiriády za sebou a v Dejvicích všechno klapalo v pořádku.

O provoz se starali členové a členky oddílů Bodláci, Tábourníci, Arachné a Viking, děti si u stánku zkoušely střilet na medvěda nebo střelnici s veverkem, proháněly míček peklem nebo se snažily dopravit mezi hladovci „knedlík“ do talíře. Za odměnu si směly vyrobit uši.

Ve vysílání jsem měl krátkou příležitost říct něco o turistice a Asociaci TOM, ale hlavně o doprovodném programu, kam se dá jít s bambiriádní vstupenkou. I další dva dny v Dejvicích proběhly v pořádku, počasí nám přálo a nikdo z nás nezavídel pořadatelům na stánku Pionýra. Ti se totiž museli střídát v masce psa, který je jejich maskotem. A v té bylo horko. Pionýři určitě litovali, že nedodrželi zákaz vstupu psů do celého areálu Bambiriády.

*Petr Teringl,
TOM Viking, Praha*

ISLAND

”

*Až někdo ti hochu vo Islandu řekne, svým koltem ho přikrej a buď na něj zlej, kdo slovíčko dobrý vo tom kraji cekne, je dočista blázen a ty se mu směj!
Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě, kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má, kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě, ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá!*

Slavnému textaři a zpěvákovi Miki-mu Ryvolovi připadal z nějakého důvodu Island jako pohřební kout plný stínů a traperů s prodřenými kanadami. Media ho zase líčí posledních pět let jako jeden zbankrotovaný obchod vedle druhého, bídu s nouzí, jako zemi s ministerským předsedou, co ho vláčí po soudech kvůli špatnému odhadu krize.

Když severskou zemi o rozloze 103 000 kilometrů čtverečních navštívíte, je skutečnost barvitější, pestřejší, krásnější.

Co vás na Islandu určitě nemine?

Gejzíry a termální pole. Nedívejte se do nich zvědavě zblízka. Voda je vážně horká! Ten nejslavnější gejzír, který dal všem ostatním jméno, Geysir, je sice nějakých padesát let mimo provoz, ale soused Strokkur vám to vynahradí. A mraky dalších.

Větr. Je vlastně všudypřítomný. Mírný větřík vane pořád, při střídání front se změní v pořádný fukěř, který i uprostřed května může přinést mráz a sníh. Zažili jsme a bylo to více než vzrušující.

Termální bazény a teplá voda vůbec.

Je skoro všude. Při výletu do hor dejme tomu v Reykjadaluru u Hveragerdi nadšením sledujete, jak se z horských bystřin čím dál víc kouří. Stále strkáte do vody prstíček, zda už nastala ta pravá teplota! Pak neodoláte: venku je pět stupňů a lehce větrno, voda v horském potoce má odhadem 33 stupňů! Vydržíte se v ní válet třeba hodinu... Slavné termální koupaliště Blue Lagun je drahá komerce, kterou si nicméně sotva dovolíte minout.

Stejně příjemně se ale vykoupete v kterémkoliv bazénu ve městě i vesnici – mívali otevřeno až do 21 večer.

Světlo. Na jaře a v létě se dá při výpravě na Island klidně zapomenout baterka. Je vidět ve dne v noci. Vyfoukaný a ucaprtaný turista usne ale i tak...

Vodopády. Od majestátního Gullfossu přes Háifoss třeba až po Godafoss: nespoutaná voda, miliony kubíků, které vás přibíjí k zemi a donutí přemýšlet o pomíjivosti života. Valí se takhle už tisíce let a budou svou krásou ohromovat i další a další pokolení...

Ledovce. Směs sněhu, ledu, sopečného popela. Největší islandský ledovec pokrývá značnou část ostrova. Tam, kde se ledovec drolí a láme, vzniká laguna. Ta jménem

Jökulsárlón nás zcela uchválila: kry jako malé domy hrály všemi odstíny modré, narážely do sebe, mezi nimi se na nás šklebili tuleni. Mořský ráj...

Černý písek, krajina bez většího porostu, stokilometrový Sandur (tak nějak si představuju Mordor!), barevné domečky čistého Reykjavíku, velrybí hřbety při komerční projížďce po moři, jeskyně plná ledových stalagmitů, pestří papuchalkové, jejichž nemotorný let máte tu a tam šanci z dálky zahlédnout, ptačí kolonie, k nimž vás zjara, v době hnízdění, nepustí. To je ostrov letem světem.

Island je řídko osídlen, kolem farem poskrovnou roztroušených na úbočích hor se pasou jedineční koníci, tu a tam ovce, vzácně sobí stádo.

Pokud máte hluboko do kapsy a přeci našetříte na letenku a půjčení vozu, nejlepší alespoň toho nejskromnějšího terénního suzuki, vězte, že se na ostrově dá žít vcelku levně. I nocleh pod střechou se dá sehnat za několik stokerun, kempy jsou mimo sezonu vysloveně levné a třeba u majáků v Keflavíku se dá spát zadarmo u krásných záchodů s teplou vodou a kuchyňským koutem. Na hospody nemáte, nákupy v samoobsluhách jsou dražší než u nás, ale přežít se to dá.

Tomík-cestovatel by tenhle krásný kout země rozhodně neměl minout.

*Text a foto:
Tomáš Novotný,
Tomek Hurt,
Josef Votava*

Po stopách dnešního osídlení v Roverkách

Pískovcová divočina mezi Zakšínem a Blíževedly na severním Kokořínsku je mezi trampy, ale i mezi skauty známá jako Roverské hory, zkráceně Roverky. S tímto názvem snad jako první přišli starší ze skautů, kteří ve druhé polovině 60. let minulého století opravovali hrad Helfenburk a podnikali přitom i výpady do nepříliš známých pískovcových labyrintů dál na východě.

Mokřady po Mnichovském rybníku jsou zachycené na mapě tzv. prvního vojenského mapování Čech z roku 1764–68 (otisk z roku 1781). Rybník vznikl na místě středověké vsi Mnichova. Zdroj: oldmaps.geolab.cz

Roverské moře lesů a skal snad nebylo nikdy trvale osídleno, alespoň se o tom nezachovaly žádné písemné doklady. Ani ve středověku, v době velkého rozvoje lidských sídel, tato obtížně přístupná krajina bez zdrojů vody nikoho k zakládání vesnic nelákala. Z prstence okolních vesnic se do jádra Roverek nejvíce „zakusují“ samota Lešnice východně od Čapu, nejvýchodnější stavení Skalky včetně bývalé hájovny, hájovna Vlihošť a především osada Hvězda, která je od nejvyššího vládce Roverek oddělená jen Vlihošťským dolem.

Na východě bylo kdysi úpatí Roverek nakrátko kolonizováno vsí Řepčice, připomínanou k roku 1413, ale zaniklou asi o sto let později. Přesná lokalizace vsi se nedochovala, takže se můžeme jen domáhat, zda se nacházela v některé z větví Heřmánického dolu nebo stála přímo na hřebetě, na staré Husí cestě. Každopádně

to však bylo jinde než na značeném rozcestí „Velká Řebčice“ nad Máselníkem.

Případ zmizelé Řepčice není v okolí oje-dinělý. V Čechách asi není mnoho podobných oblastí, kde na místě vesnic houfně zanikajících na konci středověku už žádné další nevznikly a síť vesnického osídlení tak jednou provždy prořídla.

V oblasti Roverek se hlavní vlna zániku vesnic datuje zhruba do poloviny 15. století. Některé vsi byly opuštěny a zanikly v souvislosti se stavbou rybníků, jiné byly zničeny za husitských válek nebo v bojích pánů z Vartenberka s Lužici. Snadno si můžeme také domyslet, že chronický nedostatek vody začínal být při rozvíjející se zemědělské výrobě stále protivnější. Lidé se stěhovali za vodou do nížin – k potokům a ke spolehlivým pramenům, které měly po celý rok stálou vydatnost. Dostáváme tak dva různé obrazy osídlení Roverek: ve stře-

dověku zde byl větší počet menších vesnic, často prostorově vázaných na blízkost opevněného sídla (např. Dřevčice a Chudý hrádek, Blíževedly a Hřídělík, Lhota a Čap). Na začátku novověku přišla změna. Počet vesnic se snížil asi o třetinu a ty, které zbyly, se začaly zemědělsky rozvíjet – zvláště pak později, spolu se silnějším přílivem německy mluvícího obyvatelstva v pobělohorské době.

Větší obce, které tvoří základní prstenec obepínající Roverky, mají všechny středověký původ: Dřevčice a Drchlava, Holany, Blíževedly, Tuhaň a Pavličky. První zmínky o nich byly většinou zaznamenány mezi začátkem 13. století (Tuhaň 1200, Drchlava 1265) a polovinou 14. století (Holany 1352, Zahradky 1376). Ve starých záznamech najdeme pochopitelně ale i jména zaniklých panských sídel a vesnic. Bez podrobného terénního průzkumu, jen na základě písemných pramenů, není u mnoha z nich možné zpětně určit jejich polohu. Třeba hrad Frýdlant, centrum ve své době významného panství, se mohl nacházet nad Peklem u Kvítkova, ale také ve Hvězdě pod Vlihoštěm. Mnichov zřejmě ležel mezi Zahradkami a Borkem, ale není vyloučeno, že jeho zbytkem jsou stavby označované jako „Pustý kostel“ v bažinách Novozámeckého rybníka. Po mnoha vsích nezůstaly v terénu vůbec žádné stopy.

Nad Dolským potokem, v prostoru mezi Dřevčicemi a Sušicí se rozkládala ves Zdislavice. Stejně jako Dolský mlýn, který byl možná její součástí, je poprvé zmiňována v souvislosti s dělením majetku Berků z Dubé v roce 1402. Zanikla záhy, kolem poloviny 15. století, a připomíná ji už jenom místní název Gisnitz nebo Kűsz-

Stranné – nejstarší zmiňovaná ves českolipského okresu

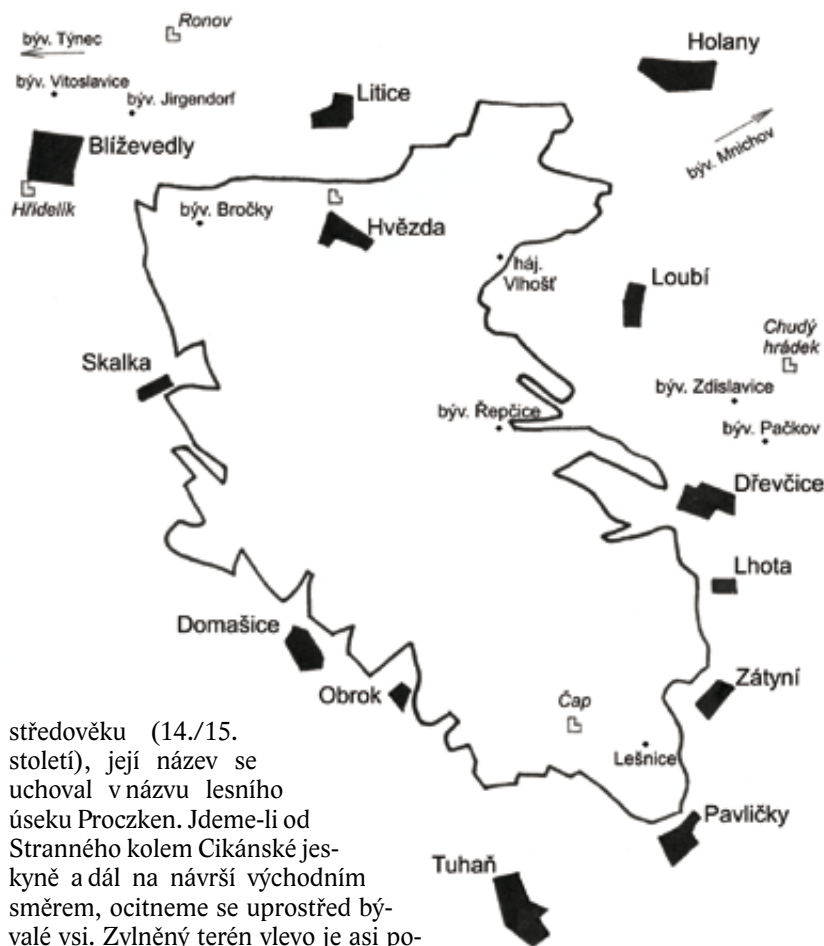
litz, uvedený ve starých mapách. Na polích se dnes dají najít jen úlomky keramiky, která je navíc asi mladšího data, všechny stopy po původní zástavbě zmizely. K Chudému hrádku patřila také ves Pačkov, ležící na protě Zdislavicím přes Čertovu rokli. Zmizela ve stejné době jako Zdislavice. Na jejím místě vyrostly později domky osady Poustka, svým jménem asi odvozené od „pusté vsi“.

První polovina 15. století byla nešťastná pro osud mnoha vesnic mezi Holany a Jestřebím. Vcelku dobře známý a dobře popsán je případ farní vsi Mnichov, která patrně ležela mezi Zahrádkami a Borkem. Její úpadek začal vlivem loupeživých nájezdů husitů i nehusitů, navíc se prý její stavby bortily na podmáčené půdě. Budova kostela byla nakonec rozebrána a znovu vystavěna na návrší nad původní vsí – dnešní kostel Sv. Barbory. Na místě vsi byl založen Mnichovský rybník, který nebyl o mnoho menší než nedaleký Novozámecký rybník a vydržel až do roku 1792.

Ve stejné době vzaly zasně i vsi Záluží a Vlčkovice u Holan, na jejichž místě byly zbudovány rybníky. Ještě o něco dříve byla kvůli podmáčení vodou Novozámeckého rybníka opuštěna vesnička Krušina a přemístěna do dnešního Jestřebí.

Na úbočí Ronova mezi Kravaři, Blíževedly a Stranným stály ve středověku tři vesnice, o nichž se nezachovaly téměř žádné zprávy. Jižně od Kravař to byla starobylá vesnice Týnec, roku 1538 už uváděná jako pustá. Dále na východ, na západním úpatí Ronova, stávaly Vitoslavice. Obě vsi patřily doksanskému klášteru a jsou zmiňovány roku 1226. Nedaleko Vitoslavic stávala třetí ves, Jirgendorf. Na staré osídlení upomněla keramika z 12.–13. století, která se našla při hloubení melioračních strouh východně od blíževedelského nádraží v roce 1981.

Jedním ze vzácných případů, kdy známe název vesnice i její přesnou polohu, jsou Bročky. Přestože ves zanikla ještě ve

Poloha dnešních a bývalých vesnic v okolí Roverek

středověku (14./15. století), její název se uchoval v názvu lesního úseku Proczen. Jdeme-li od Stranného kolem Cikánské jeskyně a dál na návrší východním směrem, ocitneme se uprostřed bývalé vsi. Zvlněný terén vlevo je asi pozůstatkem po základech budov. Vpravo od cesty vidíme okrouhlý val, který fungoval jako hráz rybníka. O kus dále je dobře zachovaná čtvercová jáma – past na vlky, kteří zřejmě měli ve zvyku kolem vesnice slídit. Podle nálezů keramiky Bročky fungovaly přibližně ve stejné době, jako hrad, jehož stopy se zachovaly v nedaleké Hvězdě, nad studánkou v ústí rokly Borngrund. Jméno hradu se ovšem nezachovalo, pomineme-li označení „loupežnický hrádek“ uvedené ve starších průvodcích.

Samotná Hvězda neboli Sterndorf je mnohem mladšího data (1676) a její vznik souvisí s převodem pozemků pod Vihostem do majetku biskupství v Litoměřicích. Název vsi je odvozený od jména jejího zakladatele – litoměřického biskupa Jaroslava Franze Ignáce hraběte ze Šternberka. Vesnickou kapličku nechal vystavět jeden místní občan v roce 1822. Obyvatelé Sterndorfu důsledně dodržovali církevní svátky. Velikonoční rituál v sobě spojoval symbolu oběti a vzdání díky za to nejceněnější, co vesnice měla – za vodu. Na zelený čtvrtek brzy ráno sestupovalo procesí ke sluji se studánkou v pravém boku Borngrundu a při obřadu vhadzovalo do pramene krajíc chleba namazaný medem. V místě studánky dnes stojí vodárna, ale pečlivě udržované vývěry vynikající pitné vody (za to díky Mikimu i dalším kamarádům!) můžeme najít na patě skal v blízkém okolí.

V okrsku Roverek leží také nejstarší připomínané obydlí v celém českolipském okrese. Kupodivu nejde o žádnou z větších vsí, ale o osadu Stranné u Blíževedel, která je uvedená už v za-

kládací listině litoměřické kapituly z roku 1057. Dvůr, který dodnes působí dojemem pevnosti, byl postavený v roce 1377. Vzhledem k pozdějšímu stavebnímu slohu použitému na dnešní stavbě ale musel být od té doby přestavěn nebo i znovu vystavěn. Krátce po vzniku dvora osada zanikla a byla znovu obnovena až roku 1706 novým majitelem – litoměřickým biskupstvím.

Ještě mladším křestním listem než Hvězda nebo nové Stranné se může pochlubit Obrok. I on měl svého středověkého předchůdce, ze kterého zbyl jen dvůr a hájovna. Dnešní vesnice Obrok, nazvaná podle potoka Obrtky, byla založena v roce 1722. Rozrostla se až po roce 1790, kdy tu dal hrabě Vincenc Valdštejn vystavět zámeček a po požáru dvora a ovčína o dva roky později pronajal půdu novým usedlíkům.

Skutečnost, že na obvodu Roverek už skoro tři sta let žádná nová vesnice nevznikla, bych hodnotil jako vcelku pozitivní. Stejně jako fakt, že stávající vesnice se příliš nerozšiřují, a když, tak jen o počet pohostinských zařízení. Protože i přes zvolání klasika, že „kde je civilizace, tam je pivo“, ještě víc platí, že kde je civilizace, tam je houby romantika.

*Jiří Adamovič - Žralok
Převzato z časopisu Roverská sosna*

*Vlčí jáma u zaniklé vsi Bročky
nedaleko pozdější Hvězdy*

týpí jako domov

Mám rád ty akce ve skanzenech, kdy si můžete namlít mouku a vlastnoručně upécti placku. I když tam chybí rozměr setí, ošetřování a sklizeň obilí, stejně mám vždycky pocit, jako bych se dotýkal něčeho základního.

Na táboření jsme se vždy snažili vařit ze surovin. I když dnes – s vlastními malými dětmi – z toho ustupujeme, suroviny tvoří základ našeho táborového jídelníčku. Nejde ani tak o snahu přiblížit se nějakému indiánskému stravování – to ani nejde. Spíše nás to vede k uvědomění si, jakou práci příprava jídla dá, snaha o zdravější stravu a také k požitku ze společně připraveného jídla.

Určitě vás napadne, že vaření ze surovin zabere hodně času, zvláště když vynecháme i chleba tak, jak jsme to dělali kdysi dávno my. Ano, zabere, ale většinou jde o práci, kterou dělá více lidí dohromady (ten krájí zeleninu, ten vaří) a která vytváří prostor pro rozhovory a bytí pospolu. A to platí zvláště v případě, kdy se na louce udělá ohniště s rostem na vaření společně pro víc týpí. Čas na táboře nespěchá.

Pro kmeny a oddíly s dětským členstvem není patrně v uvedené podobě možné vaření realizovat, ale navrhuji, aby si to ti starší alespoň na den vyzkoušeli. Vařit ze surovin na ohništi v týpí pro ně může být zážitkem. Na jednom táboře jsem to zažil v případě večere – jednotlivá týpí v odpolední hře získala celé kuře a chléb a příprava pokrmu byla na nich. V počátcích našeho táboření jsme dokonce měli jednotlivé potraviny obodované a my kluci jsme lukem (vlastnoručně vyrobeným) jedli to, co jsme nastríleli. Někdy to bylo dosti obtížné. Ale i půst patří k uvědomění si hodnoty jídla a každý by si ho měl vyzkoušet. A navíc jsme se naučili obstojně střílet.

Jak tedy takové vaření ze surovin vypadá v našem pojetí? (Zde je třeba poctivě upozornit, že definice suroviny je velmi subjektivní.)

Pítí: čaje všech barev (černé, zelené, bílé), bylinkové osobně sbírané, doma vyráběné šťávy z bezinek, rybízu ad.

Snídaně: různé kaše s domácími kompoty, placky kynuté i nekynuté s mnohými přílohami (domácí džemy a marmelády), palačinky, buchty upečené v táborové peci či troubě.

Obědy a večere: rizoto, kuřecí maso osmažené s rýží, zeleninové a těstovino-

vé saláty (vhodné přes parné dny), zelné placky, polévky, nejrůznější omáčky, karbenátky, špenát, knedlíky z tvarohového těsta plněné místními borůvkami, ryby.

Vyhýbáme se zejména uzeninám a instantním jídlům.

Snad vám bude náš jídelníček inspirací pro zpříjemnění vašeho pobytu v té krásné stavbě – týpí.

Josef Porsch – Ablákela
(ablakela@gmail.com)

Chaty na Slovensku

Chata pri Zelenom plese vo Vysokých Tatrách

Tato chata (dříve známa jako Brnčalova chata) je jednou z nejnavštěvovanějších chat ve Vysokých Tatrách. Leží na konci Doliny Zeleného plesa ve výšce 1551 m. n. m. Je vyhledávanou destinací turistů, cyklistů, horolezců, ale i skialpinistů. Chatu lemují Tatranská magistrála ve směru Skalnaté pleso – sedlo pod Svišťovkou – Vel'ké Bielé pleso – chata Plesniviec v Belianských Tatrách. Odtud se dá dojet až do Tatranskej Javoriny. Chata poskytuje ubytování i občerstvení. Kapacita ubytovny je 56 lůžek plus několik míst na nouzové přespání. Členové A-TOM, KST, JAMES, ČHS, ŌTK či mají 50% slevu na ubytování.

Ceník:

osoba/noc/lůžko

členové* 7 €

ostatní 14 €

Daň z pobytu pro MÚ Vysoké Tatry za jednu osobu nad 18 let/1 noc je 1 €.

Poplatek za povlečení na postel pro jednu osobu /jednorázově/ 2 €.

Polopenze:

snídaně (od vloček po slaninu) 5.50 €

večeře (polévka, hl. jídlo, nápoj) 8.50 €

*KST, ŌTK, A-TOM

Na webových stránkách našeho spolku a na jiném místě tohoto čísla jsme informovali, že mezi tomíky a Klubem slovenských turistů byla podepsána smlouva o přátelské spolupráci. Praktickým výstupem z ní je možnost, aby naše oddíly po předložení seznamu členů opatřených standardním hranatým razítkem asociace získaly na dvou atraktivních chatách slevu, tedy aby hradily stejnou cenu, jako členové Klubu slovenských turistů.

Přinášíme několik údajů o slovenských chatách v Nízkých a Vysokých Tatrách.

Pro první rok (cca do poloviny roku 2013, než se systém zaběhne) je vhodné, aby naše oddíly svůj zájem o pobyt na chatě KST anoncovaly roztočkému ústředí – my předáme avízo slovenským partnerům, tak, aby byla sleva jistěna z více stran.

Chata M.R.Štefánika v Nízkých Tatrách

Základní kámen chaty byl položen 20. 7. 1924, avšak dokončena byla až 9. 9. 1928. Již od té doby se stala turisticky vyhledávanou a oblíbenou v této části Nízkých Tater. Je jedna z hlavních křižovatek v Nízkých Tatrách (1740 m. n. m). Pěšky se sem dá dostat z chat Kosodrevina, z Trangošky, z Vyšnej Boce, i z Mýta pod Ďumbierom či z Čertovice. Velmi navštěvovaná je jedna z nejhlubších jeskyň na Slovensku – Jeskyň mrtvých netopýrů, která se nachází pod chatou.

V současné době je majetkem Klubu slovenských turistů.

Lukáš Hušek

Ceník:

osoba/noc/lůžko

členové* 9 €

děti do 15 let 9 €

děti do 6 let zdarma**

ostatní 14 €

Povlečení 4 €

Polopenze od cca 8 €

Plná penze od cca 13 €

Snídaně jsou v ceně.

*KST, ŌTK, A-TOM

**Bez snídaně. Se snídaní 4€.

foto: Tomáš Trstenský, hiking.sk

Soutěž 21 po čtvrté!

**finále o víkendu
19-21. října
ve Sloupu a na Polaně**

Ústředí tomíků vyhlašuje čtvrtý ročník soutěže Jedenadvacítka. Připomeňme, že soutěž má dvě fáze. Dotazníkovou, ve které oddíly zajistí zcela poctivě vyplní nesčetné množství otázek, které najdou od začátku září na ústředním webu v hlavním menu, a poté vlastní soutěž. Soutěží vždy čtyři či pětičlenná družstva, stejně jako v minulých ročnících se mohou zúčastnit oddíly v kategorii VELKÉ (oddíl TOM nad 25) a oddíly MALÉ, pod 25 členů. Rozhoduje stav v evidenci letošního roku.

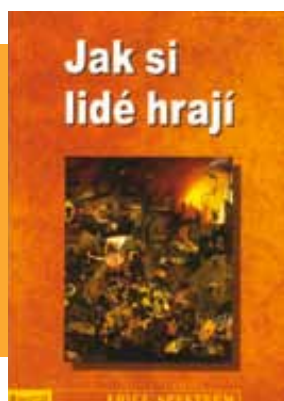
Soutěží se o ceny, resp. o částku, za kterou si ceny, exkluzivní výpravu atd. mohou oddíly zakoupit. Peníze jsou určeny jen a pouze k tomuto použití, nejsou prioritně určeny na běžné, rutinní oddílové výdaje, ale na něco, takřkajíc extra.

Výše odměny bude zveřejněna v září na www našeho spolku.

Prosím, neváhejte, budeme rádi, když své oddíly do této jediné republikové soutěže vyšlete. Ten správný pro rozhodnutí je na samém začátku září. Od začátku září budou také podmínky soutěže a formuláře viset na našem webu. Na vyplnění a odeslání na ústředí pak bude necelý měsíc, nejpозději do 5. října musí být vše na ústředí.

Těšíme se na váš zájem o soutěž!

Tomáš Novotný

Eric Berne: Jak si lidé hrají

Jak to říci jinak, než že ten člověk i kniha jsou již legendou, alespoň mezi těmi, kteří se zabývají komunikací mezi lidmi, učeně řečeno, transakční analýzou. Jen si zkuste vzít do ruky nějaké obsažnější knihy z tohoto oboru, téměř určitě najdete tento titul v seznamu použité literatury. Ačkoliv se autor vyjadřuje co možná srozumitelně, je to literatura především pro hlubší zájemce. Zvláště vhodná je pro ty, kteří možná už dlouholetou praxi v jednání s lidmi mají, ale právě teď se rozhodli přidat k ní nezbytnou porci teorie. Ono přece není nutné všechno na světě znovu a znovu objevovat, že? Popis obvyklých komunikačních manévřů a rituálů je navíc okořeněn notnou dávkou humoru, která oslazuje polknutí zároveň podávané pilulky učenosti. Je to kniha pro přemýšlivé, kdo si ji do své knihovny pořídí, bude na její půjčování velmi opatrný! Poprvé vyšla téměř před padesáti lety, nově ji v překladu vydalo nakladatelství Portál v roce 2011.

Hrajeme si s písničkou

Zkušenosti vedoucí jistě potvrdí, že muzicírování je pro dětský turistický oddíl téměř nezbytností. Můžete se obejít bez lečeho, ale bez písniček si večerní posezení u ohně nebo program na občasně deštivé dny lze jen těžko představit. Titul Hrajeme si s písničkou nabízí nejen téměř sto písniček, ale také návody na činnosti a dramatické aktivity, ke kterým inspirují. Pokud písničku neznáte, nevadí. Některé z nich jsou nahrány na přiloženém CD, k nim patří také i její hudební základ, ke kterému přidáte vlastní zpěv. Oba autoři knihy – Zdeněk Šimanovský a Alena Tichá mají na svém kontě již několik podobných publikací pro širokou veřejnost a rozhodně v daném oboru patří k těm nejúspěšnějším. Vydalo nakladatelství Portál v roce 2012.

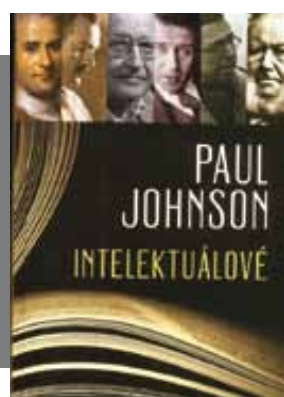

Skupinové hry pro cvičení paměti

Možná jste ještě ve věku, kdy se vám ještě nestalo, že jste si nemohl(a) vzpomenout si na místo, kam jste, u všech všudy, setzatrabroky, před chvílí odložil(a) telefon, klíče nebo peněženku. V tom případě lze jen blahopřát. Těm ostatním, a je nás drtivá většina, je určen výše uvedený titul. Hry a činnosti v něm obsažené nemají jen zabavit, i když i tato role je velmi důležitá. Mohou velmi dobře procvičovat dlouhodobou paměť, koncentraci pozornosti, rozpoznávání, slovní zásobu, logické myšlení a některé z nich také spolupráci hráčů. Knihu mohu doporučit jako další ze studnic her, ze kterých lze čerpat, kdykoliv se naše vlastní zásoba vyčerpá a hrozí, že zůstaneme úplně bez nápadů, tak říkájící na suchu. Navíc k realizaci naprosté většiny námětů stačí jen kratičká chvíle na přípravu pomůcek, i herní pravidla jsou v převážné míře jednoduchá a srozumitelně podaná. Jedete-li na letní tábor, rozhodně pro tuto knihu od nakladatelství Portál sáhněte!

Příroda plná her

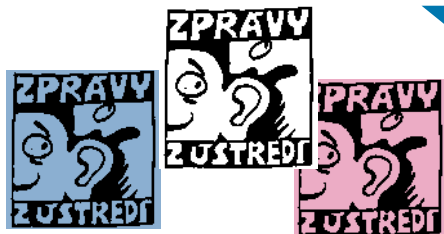
Pro děti převážně mladšího školního věku je určena kniha Příroda plná her. Obsahuje výběr návodů na hry, činnosti a úkoly, které se dají hrát v přírodě nebo jsou jí alespoň motivovány. Jde o osvědčené nápady, které prověřil čas, výběr těchto aktivit těží z rozsáhlého literárního zázemí osvědčených autorů zvučných jmen. Kniha má 160 stran a na většině z nich jsou úsporným způsobem popsány 3 hry. Vydalo nakladatelství Portál v roce 2012.

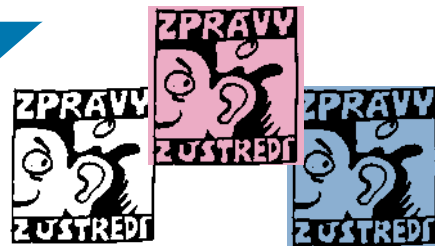
Paul Johnson: Intelektuálové

Je určena pro chvíle, kdy máte chuť na něco jiného, než je detektivka nebo detailní návod, jak svěšeným dětem smysluplně krátit volný čas. Paul Johnson má téměř encyklopedické znalosti a velmi britské pero. Tentokrát se věnuje těm, kteří tvořili předvoj světých zítrků, intelektuály, jejichž role se v historii lidstva rozhodně nedá přejít mlčením. Najdete zde jména jako Rousseau, Shelley, Marx, Ibsen, Tolstoj, Hemingway, Russell, Brecht, Sartre, Mailer, Chomsky a další. Autor si servítky rozhodně nebere. Na základě studia četných pramenů a životopisů líčí časté morální debakly v osobním životě těchto postav, které sice plánovaly pro lidstvo zlepšení životních podmínek, pro své bližní však zůstaly spíš výstražným mementem. Vydalo nakladatelství LEDA v roce 2012.

J. Ch.

Co bylo v dubnu, květnu a červnu 2012

❑ Odstoupil Josef Dobeš, ministr školství, který neváhal přijmout zástupce spolků třikrát během osmnácti měsíců svého ministrování a alespoň dílčím způsobem splnit jejich konkrétní požadavky a náměty. Před ním to dokázal pouze Jan Sokol v úřednické vládě premiéra Tošovského.

❑ Vedení spolku se ve Svitavách bavilo mezi sebou i s krajánky o tom, jak nastartovat příliv nových členů do naší asociace, zda pokračovat v tradici letních srazů, milých, ale stále méně navštěvovaných podniků i o mnoha dalších spolkových věcech. Někteří krajánci měli nápady dobré a reálné, jiní však mínili, že vše může zařídit ústředí, které vládne Sluncem a Měsícem a také penězi. Jiní nemínili nic, protože na schůzce nebyli či dokonce – jako krajánek z krásného města, kde byla v prosinci roku 1848 vsazena koruna na hlavu mladičkého Františka Josefa – svou neúčast ani neomluvili, takže pokoj, rezervovaný a zaplacený, zel prázdnotou.

❑ Náčelnictvo řešilo případ oddílu, který se neregistroval ani pět měsíců po termínu, za člena se nicméně hrdě považoval, vystupoval a nechal se jako oddíl TOM dotovat od kraje a jehož vedoucí se po urgenci zle zamračila na šéfovou revizní komise a předsedu spolku.

❑ Alice Pařízková, nováček ve zkušební lhůtě Lukáš Hušek a Tomáš Novotný zpracovali a ke školskému ministerstvu podali projekty pro přeshraniční dobrovolnictví a pro podporu sociálně vyloučené mládeže, to vše podle podkladů, které jim poskytly oddíly tomíků zabývajících se těmito věcmi.

❑ Slovenští a čeští tomíci jsou si blíží, než tomu bývalo – domnívali se předsedové Klubu slovenských turistů a Asociace TOM, kteří v Bratislavě podepsali smlouvu o vzájemné spolupráci.

❑ Eliška a Kačka Balcerovy si v Roztokách na ústředí uskladnily želvu a mailem kontrolovaly, zda se jí daří dobře.

❑ Zájemci o letošní letní táborovou školu pořádanou ve Sloupu Zdeňkem Šmídou a jeho věrnými ji letos zaplnili již zraje května a zájemce o letní brigádu na našich objektech v Pořešíně a ve Sloupu muselo ústředí (nerado) přímo odmítat – tolik krásných mladých lidí chtělo zvelebovat spolkové majetky.

❑ TOM Pawnee cestoval na Západ, ovšem jen do srubů zvaných Gisela v Broumově u Tachova.

❑ Tomíci z Přestic čistili říčku Úhlavu a ještě u toho stáčili kulturně žít, totiž uspořádat výstavu dětských prací a jiné radosti ve své loděnici.

❑ Na ústředí nastoupila blondátá, veselá a zatím si prozpěvující Eliška Eclerová, původem z českolipské Chippewy, která vystřídala hnědovlasou, na mateřskou dovolenou odcházející a na dcerku Terezu se těšící Kačku Šejtkovou z TOM Stan.

❑ TOM Kadao připravoval podzimní česko-slovenskou olympiádu v Opavě, na které se potkají desítky tomíků z obou zemí bývalé federace a také náčelnictva obou spolků.

❑ Jiří Homolka předsedal maturitní komisi v městě Vsetíně a zkušel studenty, zda znají, co jsou tomíci a kde se vyskytují, zatímco Tomek Hurt, náčelník a ještě jeden dobrý člověk se toulali po Islandu, kde není ani jeden hořec, zato tam zničehonic uprostřed května nachumeli dvacet centimetrů sněhu, tuleni se smějí z chladného moře a skoro všude je sopečný popílek.

❑ Ústředí navštívila sympatická paní, která se rozhodla obdarovat svého manžela k narozeninám založením oddílu. Takový dárek je krásný, nevidaný a neslýchaný a předseda spolku vyzývá všechny tomíky, aby takto obdarovávali své kamarády, netomíky a klidně úplně cizí lidi, protože tudy vede cesta k rozkvětu a rozhojnění našeho spolku.

❑ Tomek Hurt, po kterém je pojmenována nová fyzikální veličina, takto jednotka píše, se rozhodl, že od září 2012 přenechá ústředí svého psíka Timmyho, když už sám na ústředí dělat nebude, jakkoliv supervizi nad rozjetými projekty si ponechá. Pejsek je hodný a slušný a na ústředí se hodí.

❑ Kamenka vstoupila po mnohaletém úsilí správce Pavla Vaňaska do poslední fáze úpravy vlastního domu a milovým krokem se přiblížila k finální kolaudaci.

❑ Démon Cvejn rozštípal v Janově co se jen dalo.

❑ TOM Robinsoni z Poděbrad se chystal na letní tábor a také připravoval přesun mamuta, obřího exempláře vyhynulé zvířeny, do dalekého Rumunska, kde někteří jeho členové povedou tábor pro děti krajanů.

❑ Panují obavy, aby rumunští celníci mamuta nezabavili, Poděbradští však cvičí v rumunštině výmluvné prounijní věty typu: „*Mamut va participa la voluntariatul transfrontalier pentru aimplemента, o fac pentru a ne, vă rog!*“ nebo: „*Acest cadou este Sasha Vondra, directorul Urban i domnul Sedlacek Ales tutoror copiilor expatriati i de a ințelege dracu,!*“

❑ Janov dostal novou fasádu a dočkal se i vylepšení dlažby před vchodem, v Dobré Vodě vznikla na místě starého ohavného skladu nová letní jídelna, Polana se těši-

la na nové postele a v Mezholezích přibýly nové dveře oddělující nesmyslně, leč podle požadavků hasičů, jednu nehořlavou část domu od druhé nehořlavé části domu.

❑ Jaroslav Kubeš a František Bednář, nestoři tomíků, se spolu s padesátkou členů a příznivců Hopa a Youryho ze Zlatých Šípů zúčastnili křtu knihy Táborová dobrodružství, kde Hop a Youry bláznivě tancovali, pila se voda importovaná ze Slovenska a Kaski to vše fotil.

❑ Mojmír Nováček rekapituloval slasti a strasti, které přináší generální vládnutí klubové administrativy a konstatoval, že má šest faktických a věčně nespokojených šéfů, kteří po něm chtějí výkony nemalé a rychlé, od znalosti toho, jaký dopis přišel před dvěma lety v úterý dopoledne až po odpovědnost za neumyté nádoby v ošklivé kuchyňce na ústředním sekretariátu KČT. K tomu dodejme, že to poslední se poněkud změní, až se ústředí KČT přestěhuje, ostatní bude trvat...

❑ Jiří Homolka stále předsedal maturitní komisi ve Vsetíně a děsil studenty stále těžšími otázkami, kupř. jaké znají druhy hořců po celém světě a zda si dovedou představit starobylost neziskovou organizaci v pressu.

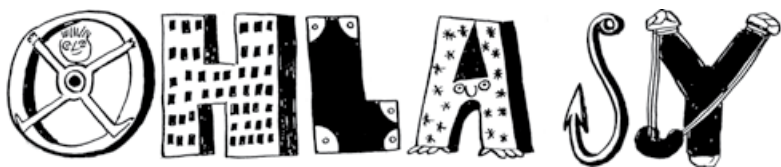
❑ Vyšla výroční zpráva Asociace TOM České republiky.

❑ Petr Halada, exšéf Pionýra, a Tomáš Novotný vzpomínali ve víru aktuálního politického kolotání na pěkné dvě minuty, které před dvěma lety strávili s hejtnanem Rathem. Ten je tehdy po tříměsíčním doprošování se schůzky a ladění termínů odkázal na svou hezkou asistentku, které mohli oba říci opravdu vše, co měli na srdci – a také to udělali. Dodejme ještě, že Petr Halada oslavil zkraje června v plné svěžesti a za přítomnosti dvou stovek přátel padesátiny, ke kterým mu šéfové Junáka a tomíků rádi přijeli do Kamýka poblahopřát.

❑ Vojtěch Podroužek, synek správcové opárenského mlýna Helenky a jejího chotě Bocmana, který se narodil bezprostředně po návštěvě první várky nekompromisních hygieniček v mlýně, prožil první půlrok života v našem mlýně šťastně a spokojeně, k čemuž mu všichni tvůrci i čtenáři tohoto časopisu ze srdce blahopřejí.

❑ Srpnový sraz TOM (20.-26. 8.) měl v době uzávěrky tohoto čísla stále volná místa a zájemci se mohli hlásit u Marie Vincencové na m.vincencova@gmail.com nebo na ústředí u Alice Pařízkové.

❑ Kontrola Finančního úřadu z Prahy-západ, která v květnu navštívila ústředí, odešla bez nálezu a tomíci zůstali bohatí.

Ilust. foto: TOM Robinsoni na Ukrajině

Dík do Poděbrad

Od doby, kdy jsem tehdy velmi mladé a velmi nezkušené poděbradské Robinsony z Poděbrad, Odřepsů, Peček, Dlouhopolska a Městce Králové potkal na letním srazu TOM v Rostokách, už uplynulo pěkných pár let.

Od té doby parta nadšenců stihla upořádat Kuklu, republikový sněm, vydatně pomáhat při finálních úpravách Sloupu, stala se nepostradatelnými členy hned několika brigád za rok, moderovala loňské výročí spolku... Poslední čtyři roky vedou nadto někteří z Robinsonů oddíl malých tomíků a neúnavně převážejí mamuta po celé evropské postmonarchii.

Vím, že takových nadšenců máme po republice víc. Těmhle mladým lidem ale musím velmi poděkovat – letos přibrali k výše jmenovanému ještě pořádání pátečního ročníku tábora pro děti krajanů v Banátu.

Takže – díky převelký! Přeju Vám, Robinsoni, elán, dobré výsledky ve škole, ochotné Pátky a ještě pěkných pár let takovou míru nadšení!

Tomáš Novotný

Slavné doby, kdy na rožtockém ústředí úřadoval Zdeněk Šmída z českolipské Chippewy, se pomalu a jistě zabydlela v Praze, kde se jí tuze líbí a neohroženě se pustila do správy všeho, co jen budou tomíci potřebovat. Nic se nebojte! V srdci je to jemná dívka, s blondátou kšticí. Miluje pejsky a chytá floorbalové míčky.

Jo, a to dítě, které k sobě tak něžně vine, jest zapůjčeno od Šmídů!

*Eliška Eclerová,
eliskaec@a-tom.cz*

Zimní sraz turistů

Milí vedoucí, 7.–10. 2. 2013 se uskuteční 13. Český zimní sraz turistů pořádaný Odborem KČT Jilemnice v kolébce českého lyžování – v Jilemnici v Krkonoších. Oddíly, které se věnují běžkám ale i sjezdovkám neváhejte a zkuste strávit využit několik srazových dní k poznání zasněžených krkonošských hřebenů, projet po stopách Hanče a Vrbaty, zkusit zimní táboření či využít krkonošských areálů ke sjezdovému lyžování.

Bližší informace na ústředním webu nebo u Jiřího Homolky, tel. 736 754 097, e-mail: homolka@kct.cz

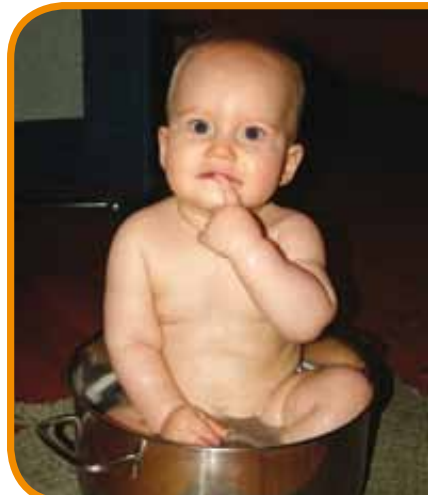
Ondra Šejtka - umí!

Rád vysílám dík k Ondrovi Šejtkovi, vedoucímu TOM Stan a také našemu zástupci v národní radě. Vlastně díky dva. Jednak za to, že inicioval a dovedl (spolu s realizátorem, woodcrafterem Yučikalou) do vítězného konce projekt elektronické evidence.

Vznikla rychle a vcelku bezbolestně a slouží, což potvrzuje nejeden vedoucí. Jistě je na ní co zlepšovat, ale - solidní základ je hotov, hosana!

Druhý dík je za obrovskou práci, kterou měl Ondra s přípravou nového webu. Samosebou, vlastní programátorskou práci odvedl někdo jiný – pro změnu člen Pionýra – ale i tady byl Ondra (a taky trochu náš administrátor Lukáš Pavlík) hybatelem, a to není málo. Když k tomu připočteme ještě nezpochybnitelnou zásluhu na dceři Terezce, jejíž příchod na svět se očekává v době tisku tohoto čísla, lze říci, že je Ondřej opravdu dovedný člověk!

(ton)

**Tomík č. 82,
červen 2012**

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
ve spolupráci s Klubem českých turistů,
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Rostoky.

Tel. fax: 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@a-tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:

Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Petr Balcer,

Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Zdeněk Šmída

ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.

Náklad 1000 výtisků.

Šikovná Renata

Renata je šikula. Je z České Lípy. Jezdí se svým malým (13 měsíců) synem Vojtou po našich základnách a vůbec jí nevadí, že v nich nejsou dětské vaničky. Renata si poradí. Menšího Vojtu posadí do menšího hrnce.

Příště, v jiné základně, když je už Vojta větší, ho posadí do většího hrnce. A kdyby se tam pokakal? Tak ten hrnec umyje! Hošík se tak učí žít na našich základnách. Hygieniček se nebojí. Oba jsou šikulové!

(ton)

72 hodin

Co je to 72 hodin - Ruku na to!?

*Tomíci, pomozme
přírodě, seniorům...*

Jedná se o projekt České rady dětí a mládeže, který proběhne v celé ČR v termínu 12.–14. října 2012. Během těchto tří dnů se uskuteční po celé republice mnoho dobrovolnických projektů zaměřených na lidi, přírodu a okolí. I vy máte možnost přihlásit svůj nápad, jak někomu, nebo něčemu ve vašem okolí pomoci. Svůj nápad můžete již nyní zaregistrovat na webových stránkách projektu www.72hodin.cz a připojit se tak k dalším dobrovolníkům, kterým není cizí pomoc druhým.

Akce probíhá již řadu let v mnoha evropských státech a pro letošní rok jsme se rozhodli 72 hodin uspořádat i v České republice. Nápadů, jak pomoci je celá řada. Můžete například uspořádat divadelní představení pro kamarády, či zazpívat v domově pro seniory. Další možnost je pomoc přírodě, tedy uklidit část lesa, vyčistit studánku apod., nebo třeba opravit dětské hřiště, vyčistit autobusovou zastávku atd.

Většinou se jedná o aktivity, které naše oddíly dělají běžně. Proč bychom je tedy nyní nemohli udělat ve stejném termínu? Na délce vašeho projektu nezáleží, musí pouze proběhnout během 72 hodin v říjnu. Pokud si tedy již delší dobu říkáte, že by bylo dobré něco ve vašem městě, nebo vesnici vylepšit, teď bude ta správná chvíle! Ukažte ostatním, že váš oddíl má srdce na správném místě a dokáže dělat velké věci! Přihlaste svůj projekt na webu www.72hodin.cz! Více informací se dozvíte na stránkách 72 hodin, či na stránce na Facebooku (www.facebook.com/72hodin.cz).

Ondra Šejtka

Překlad ze strany 21:

**„Mamut bude participovat na příhraničním dobrovolnictví s nasazením, neberte nám ho, prosím!“*

***„Táhle je dárek Saši Vondry, pana ředitele Urbana a Aleše Sedláčka všem krajským dětem, tak to sakra pochopte!“*

Milí přátelé, turisté a milovníci přírody, přijměte laskavě naše pozvání do Opavy, historického centra českého Slezska, ve kterém připravujeme pestrý program jubilejní 10. Olympiády turistických oddílů mládeže. Věříme, že strávíte čtyři příjemné podzimní dny na severní Moravě.

Termín a místo: 25.–28.10. 2012, Opava

Ubytování a stravování: ve škole, ve vlastní spacáku na vlastní karimatce, možnost zajistit ubytování v internátu na lůžku, jídlo ve školní jídelně.

Účastnický poplatek: 500,-Kč (jídlo po-pá), ubytování ve škole, výlet na Hradec nad Moravicí – doprava a vstup, nájem sportovišť a objektů.

Přihlášky: formulář předběžné přihlášky je na www.olympiadatom.eu. Potvrdíme předběžnou přihlášku a zašleme závaznou.

Kontakty na pořadatele: Mgr. Tomáš Weicht, Dostojevského 14, Opava, 746 01
Tel.: 420 603 373 728, mail: info@olympiadatom.eu

Pořadatelé:

TOM 4207 Kadao Opava, www.kadao.cz

Krajská rada A-TOM ČR, www.tomici-msk.cz

KČT – oblast Moravskoslezská, www.kct-msk.cz

Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje, www.radamok.cz

Partneři olympiády:

Moravskoslezský kraj

Asociace turistických oddílů mládeže ČR

Klub českých turistů

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR

Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje

Statutární město Opava

www.olympiadatom.eu

Veverk

A

KRÁLÍČCI

SBERAČI

